

No rdeč je rekla mladenci: J rdeč ni hui ti moj gospod, rdeč ni
pa jai tuoj! Zastopov je tistim dvajstom gajstam, de so vse tiste
lelije poselverhal in je on kralnov na tist grein, duohar
moje ilo do njegove smerti.

523/80

Ov frimih fig.

Genkert je hui an voie ko je jemu sine tri, in je rekla tem štir
tem: Na hui ano korbic frimih fig, no jeh nes ta umest, de jila
hvi duohar predan, ko nam je dvarja zmanhal, de homo soli kypul
ko nam je go zmanhal! Bih tih jeh gre naherat in je volio ano korb
co, jih njere tej umest, ga vrčajo tri mlade jungfroue in ga prašajo:
Mladenci kaj njere? on je odgovoru: Kaj vam treba uedit kuoga
noim! — Me smo te naci prašale, de lu nam pouedov kaj njere?
Pon je odgovoru: In mal drika ce iete uedit! Rdeč grejo deklete
naprej in on tudi, pride v mest in tam ga prasa an gospod: Kaj noim
pon? je odgovoru: Frimih fige. — Gospod prau: ce jih predajaj jih quor
v cimer! jeh njere quor v cimer in gospod moprau: Jas hi jih kuom ne
kej odtjehe ce jih prebhat dat? Pon je rekla: Ne jeh prebhaterejo kolker
jih tejo! Gospod zaine prebhat, od zguorej roble fige, od spuodej na
v rdeč: gospod je hui geln kje spartam vjega regu; nastu je rdeha net
jih na rde dat, no mo je rekla: Tukej 'mai' net goldinarjev, za kste
hög, na nei uoi mi tega ne star, del mi kaj taj ga nernesu! Pot grein
pride damu, ga uoi praša: Kock kej predan frimih fige? Pon odgovori:
Dvor duohar net goldinarjev om voliu za je, no na ce nekej tist nam ne
nepouem! Mstik so dvarje pomual, no rdeč je rekla ta vr dmi hat:
Rdeč jih hom na jai nabrau in jeh hom neri tej v mest, Bih tih jih
Rdeč jih hom na jai nabrau in jeh hom neri tej v mest, Bih tih jih
ih nahere in jeh njere v mest. Srečale so ga tri mlade jungfroue in ga
prašajo: Mladenci kaj njere v korbic? — Kaj vam je treba uedit, an mal
drika njere ce iete uedit. Bih tih so mo narčile, de ga je jemu nater pod
figam. Dvarjere jih tej v mest, zagleda ga tist gospod, ko je ulan undan
od unga fige kopuor, in ga praša: Pon kaj 'mai' v korbic? on odgo
vori: Frimih fige! — Ne jeh quor ce jih prebhat! Jeh nernjer quor
v cimer no je rekla: Tukej so! Gospod jih so mo nita dopadle, zec jeh
je prebhat in rdeč je spartam net v rdeč regu; on geln grata in mo
jih na dert na rde in prau: Dvojim knet im jeh dan net! Tjeb jeh
hom na tont uoi; za to ko sta uia lumpa; tukej na 'mai' dert
goldinarjev net jih damu vojim starham kso hög! Rdeč gre pon
damu in dōma ga uoi upraša: No kock kej predan frimih fige? Pon
odgovori: Dvor, dert goldinarjev im voliu za je, na ce nekej tist na
ne pouem! Ja stari je mislu, kēm jeh jai na rde voliu tok njeh, ke tudi
ti. Ja rdeč je na mislu, kēm jeh jai voliu tok njeh, ke tudi ti. Jmal
dvarje pomual, in rdeč je rekla ta mlaj: Rdeč jeh hom na jai neri tej
v mest! Bih tih jeh nahere ta mlaj v ano korbic, no jih njere tej u
mest; pride bliz mesta ga vrčajo tri jungfroue in ga prašajo: Mladenci
kaj njere v korbic? on odgovori: Frimih fige. — prau: deklete kste tok
zavher al uzamote vrah an par frimih fig? deklete ne riekle: Se nes
jih naprej in duohar predaj! Mladenci odgovori: Za tist tat ce vrah
an par dan, na hom nei mej voliu za je. Jih da vrah an par
no mo je riekle ta stari! Kaj cer met za te fige? on odgovori: Jas
mai tist mi na de! Dekle mo je dala an tak nernet, kne je vjega u
krivov, je misl anga drugga uedu; ta druga mo je dala ano tako nalo
ce je go zarukna, je vse voliu; ta treka mo je dala ano tako nalo, ce je
zazurigon je vse njens parit, On gre naprej stitim trem neim,
no stem frimih figam, de pride v mest; tist gospod ga zamerka, ga
poklic v jeh v cimer in prau: Pon kaj 'mai' v korbic? on odgovori:
Frimih fige! Gospod prau: ce nimat drika nater med figam, tako

[illegible]

"Kaj pa je to pogan, kaj ni otu upogan jelo damu, ta uzame otko
 gnet tej n pro, ga ubiše z otko, de je ez zacev vilt in damu leti!
 Na to spreže kovanje, no jeh zjene damu, ko damu pride jir utelo vne,
 gospod pride ga prasa: Kaj pa ver par su zje damu? Kape prau: Ko je
 son par damu in jar tuli pariu; Al ro jeh en ko in paria damu? gos-
 pod je rekha: Jar ni eni nei jeh en, Dnug dan mo je rekha na tisto velko
 nino proro jeh jat; Kape se je obrinov stitir svetlan, no je zvedu
 kaj gospod misl. Ko pride na nino, jama je skopon, pogarnu ano
 plah to ez jo, no tist proro quor na tisto plah to nara, jo ukon zagarne
 nemti quor na njo na vera, de se ni vilt gre iz praznim zehel damu,
 Ko pride damu, ga gospod prasa: Al si ze orjon? Kape mo odgovori: Je, al
 ro kej jeh en k nam se usau? gospod je odgovoru: Nei nimen jeh en! Zje
 mo prau gospod: Ti mori jeh na nino in usled in proro polrat, ze to
 kjer in pozaha, ko je za nei, in noljed in zelena vala! Kape gre nezaj
 ta na nino, in od kople proro, no ga usaje nat uzahel in gre damu. Koda
 mu pride ga prasa gospod: Al si ga zje polrau? Kape odgovori: Si ga ze
 in prau: Al ro kej jeh en ko in ga polrau? gospod odgovori: Jar nimen
 nei jeh en. Nu zje mo je rekha: Bor pa quor kovanje in urogovanje kuno
 na nara! Bit tik jir jo iz kleva spodi in zjene ta z cest na namoto; tam
 pridejo kore in jem pred urogovanje, ano samo staro kraus je per darjou,
 no je tiste kopce na prasa, de ro mo tisto kraus quor van tar vrant ubel
 no je rou damu. - Oh! gospod kaj se je njen nardil? Tak vitar je
 urtou, de je ure kraus uzau, nam tisto staro requio je pustu na nih vrant
 urtou, de je ure kraus uzau, nam tisto staro requio je pustu na nih vrant
 vitar. Tist in prau gospod: Koka nra rovnou? Ja, al ro kej jeh en ko
 vitar. Tist in prau gospod: Koka nra rovnou? Ja, al ro kej jeh en ko
 jim je veter kraus uzau? Ja, jeh en pa nei nimen, Zje hor pa quor in
 tou ruin, de jir hor paru, na ahtej de jir vilt veter ne uzame! Zje jir
 tou ruin, de jir hor paru, na ahtej de jir vilt veter ne uzame! Zje jir
 zjene ta namim mlakam na namoto klizjo cest; hmal ro parit kopu, in
 jeh je predau, le tjem rje repi zgovoru de jir ho porvrou, Prepi porv
 ze, v mlake potakne in gre damu, - Oh! nauerte kaj gospod! ro mi je nardil
 ruene ro mi vilt nat utiste mlake, ro se ure pogrezen le, nam terje repi sa
 van glolajo! gospod prau: Koka pa dei jir tej murtu? Ja, al ro kej jeh en?
 kro se mi pogrezen le? Tist nei, odgovori gospod, Zje greta ta nater na
 te mlake, prime gospod z ro ze rep in misl preica iz mlake potegut
 z moijo potegne, rep se mo je zdaru in je radu tej vilt. Paster ga prau
 Al ro kej jeh en ko ro nard vilt? Al jeh en pa nimen, Zje greta ukon damu,
 in mo je rekha gospod: Po zje nra paru kraus pa ruene, zanaprej hor paru na
 zajie! Vtem pridea damu in zajie klev odpreta in ko ro nard let sta jir prestela
 in klo jir je rauno tou, zje ro se nezletel na ure kraus; in pastej je rou damu
 A, nojirn oiet; Dnuzja je duot perneru in vose ga prasa: Koka de si tok vren
 de si tok barla? on prau: Sej nam ni traha vilt. Zje ro duot pil
 no jeh en, ko ro ure za daot imel; bint je doma de je tri dni leta man
 kal; Zje je rou ta varto, je barizgov upiu, zaje ro zacev ukon jeh; komle
 jir se koker novate; ro ugled ston, de jir je preter, Zje rje uto nard
 du iz in rekha, koka ni, no je lin nater v rje, Zje je rekha gospod doma
 Mornu volit anga zajie, de jir na ho pa paru ce let tou, de mo rej jen.
 ga zmentha, Bit tik ida je rekha po jenga, no mo je rekha, de ro gospod
 niht, anga zajie mori dat, ure to drug imamo za bal perpravou, ko
 verziga zajie nam fali! je rekha: Jar ga ne dam, rej ho hmal let tadej
 jir horn pa pergnou damu ure tou. Pronila ga je za jenga, kjer
 je misila de ho volila tistik tou goldinarjev, Zje ji je rekha: Jert ti
 ga drugai ne dam, je hor ruoja za jen kret? Stumadl je misila
 to ni pa nei, nand ar horn tou goldinarjev nen kenge volila, Bje mo je
 po kor na, kar je on zjelu juo, kje to menil, greta vane volino, za
 zizgov je upiu, nezletel ro zajie ukon in ji jenga uzame in dar
 in si nieie: V fentah ga dej, duot nar det van ne uzile! Zje ga
 njere preke grein, kose je pasteri vepelval, de je zje kliz doma,
 zizgov upiu, zaje ji je urou iz fentah; zalostna je gratala, ni ne
 vla kaj hi po eta, in ko pride damu jo prasa gospod: Al ro volila?
 vone je odgovorila: Nien ga neda. Biekla je trajla: Bora pa jar ota rojn
 mien ga pa more dat, Nu gre ta nater in mo je rekha: Zakaj neda?

[illegible]

Jona hla, se ni hlo voljenga dlovetka nat, dloj so se menel, duher hlo, se kejue
 terjje hlo. Ja stari je rekun: se hlotu vimer, jar grem pa uetjjo kuhat. Sou je v kuhjo
 zankarnu je vpeti, sou je urajfink ano stimo: dloj, navel ho! dloj je zlejzov h
 bratama vimer, in nicel: Jar si neupam kuhat ho ano stimo tujem quor vnaufentk.
 Je rekun ta nreln, dom pa jar sou; in gre tujje rauntisto stimo hoker un in spet
 je zlejzov in gre vimer, in ta mlaji prau: Dom pa jar sou; jar se pa nei ne
 hojim, kjer uetjja more hit skakana. Trile v kuhjo, je ze sou stimo: dloj,
 navel ho! prau; dloj le pale sam de na mjene naho! Muz jo spet tujje: dloj,
 navel ho! on je rekun: Pald sam de na mjene ne! On se ni nei menu kar kuhon
 je ruoj not. Sreka stimo tujje: dloj, navel ho! je met rekun: Pald sam de na mje
 me na hoi! Pald je tujje tujje tujje tujje in je urtou quor in mo je niekla.
 Sreca si ti ko si mjene rekun, kaj ti hom dala dloj za lon? Je si ti mien
 to naradu, jar sin indin velko martro terpela; duanjst tujje duhov me je zme
 nej martre, kaj ti hom dala za lon? on je rekun: Kar mas to mi dloj! Dala mo
 je ane take hoker ne, se je tristou mil djelei ujet stopu; jeno tako palio, se je ure
 premagov dloj; ano tako mojno, se ni n'kol dnerjev zmenikal dloj. dloj gre
 vimer, uetjja jo in grelo spast urak na ruoj noita; zjutrej hie dan sturi, uta
 nejo, so napravjo in fruit dloj; pnuolt grelo naprej po ruet; privejo uan
 mest, tam je hin an hrak, on je jenu ano prinjjezjo, uona je zuebla od tega
 noha, kaj je on z an hogat elouk; in pa krajt, se urake nortu rei tui na
 nedt qua: poklilata ga je puel se in pratalo, se hi jo uzev; jar hi pnuo nava djelei
 on je rekun, se rad; in je mirlu, to hi hin za me unetn stan del hrak gnatu
 in je rekun: No nej pa ho tako koker gousir, del se mi dloj uzela! Prinjje
 zja je niekla: sej nama se na milt, ima to h lehka anajt ukon! On je hin
 kontent in sta na hla, tok doug vo ga je zmotla, se je tiste tri rei od je za
 volila, ko jeh je jenu perjel; pa uanlas ukol perijest se ga ni upela, bin
 je od tam an hrak indin djelei, ko je hin te prinjjezji douzn; postela ga je
 ta nater terjat, se te dnerje voliu te hom uzela za ruojga moza. Miltin je sou
 ta nater terjat, se te dnerje se hi jeh voliu. Mo prive nater opork ga prava
 ta nat htem hraku, po dnerje se hi jeh voliu. Mo prive nater opork ga prava
 hrak: Pokaj si parin? on je odgovoru: Po tiste dnerje kote jih te in te prinj
 gjerzi douzn. Hrak mo je rekun: Ti mori ta nater jed htem studjene kje
 stou mil djelei od tol; mi mori perijest an h'kt uode; ta perititn studjene
 so terjje tiger, in mi jeh mori perpelat; in tudi anga tajga moze, se ho miltin
 kamn na parit rukov; pa jenga tajga se ho tristou mil djelei stopu; pa
 jenga tajga se ho tristou mil djelei sou, kado ho sou! dloj so pola narajje
 po uode, gre po ruet naprej, pa najde jenga ko je zmlinskan kamn jegrout, v prau
 ra ga: Kaj delar to stem kamnan? prau: Jegrout si, — Pejd zmenoj zan
 doher lon! Pa gre, in greta del naprej, najbeta jenga kje na zjemlj lizezov, ga
 prarata: Kaj delar? — Jar posturam ho tristou mil djelei od tol je d'ni opri,
 negouo rapo oijem; Ja prau: Mo tok djelei tujje pejd ti znama za doher lon!
 Pa gre, in grejo del naprej, najbeta jenga ko si je iz tait nuoge ulzou, in prau
 ra ga: Kaj delar? — Si morim nuoge kulzat kjer jar prestopin tristou
 mil djelei! dloj mo je rekun pop: Pejd ti po to uode stem studjem, kjer
 se terjje levi, in jo pesser sam! dloj se si nuoge, stop najenkert h'ktin
 studjem, uode na to, se mirlu, sej se ni ne milti, ham najenkert
 parin se usotli hmal; an mal se je duol usedu in gadremov nozapau,
 dopr prau: Kaj je to se nam seperijere uode? lajt perhaja, ga se ni hlo.
 dloj je nopr rekun: Posturej ti al ze koj gre al ne! Ta se utize na
 zemlj no posturam, prau: itn mejh od studjena lezi no mi! — Dopr prau
 kaj ho mo na dloj poitel koga na ho? — Ja ko je miltin kamn rukov,
 zappene jenga tej, ko je tam duol natle pala se je kar zjemlja strila;
 tatej skot h quor iz tiste uode in plane sam preke jem koker ueter najenkert
 je hin per jeh, Miltin jo njerejo + no je moqu dnerje naitet; on njere dner
 je prinjjezji; un pa urtarejo urak na ruojin mest: ta kje tristou mil dje
 lei prestopu, je spet tam zatev iz tait nuoge ulzat; grejo naprej, privejo na
 tist plajt, ko je ta puel lizezov, leze duol na zemlj; morm posturat se
 se ni tist tri tou mil od tol, in ob lezi tam; greta te dlo se del naprej,
 in privejo do tistiga miltin kiza kamna, ga ta na parit naterkne, si zaine
 zjjim jegrat. Miltin gre del naprej zduari, se prive danu do
 ruoj prinjjezje, no si je rekun: Prinjjezja dnerje sint ze pernenu
 kar sin jeh voliu per tem hrak! Tadej jeh uzame, no ga je zepodi
 ta od hie prei, — Miltin je hin zalostin, kje ob ure parise, nei nei
 ni jenu nei; urata ngoua sta za noora mela; tok si hin zmenamnein

71
Zdej rpa na mēčn, nimaš neč uči, haš uēdu zha'lam kaj inēt!
Dop gre žalostn iz mēsta na no samoto, se je uzleov sam no tej; za
gleva jeno žalostko, no je jo son no je son lej hje jeh je utargov in
jedn. Zdej so mo zrašt jelenke roge tūno velk, de ni mozu n'ka
mer ržim, lejzu je an māl naprej, pride do anih krušk, utar ga je
no no jo jē, rogov so mo odletel. On je nahrau tistih žalost in
krušk, in jeh je nem tej v mēst preva'jet na platz, pred tūt
pōrk ko je bla ta prinizezja voma; pernjere mizo in nalozi
pojū poum na jo. Wajenkerb jih prinizezja zamerka in pōrk
dēklo noje v praiet kōlk an pār žalost kōita; koro tako lepe
de hi jeh kar glēdala. Vona gre rōčn in ga praiā po tēm so, on
je pa rēku: vnaa stou goldinarjev kōita. Za to robe tōk drage, de
jih drug kōipt ni mozu koker prinizezja, ko ma urega zad vort
Dēklo quor perleti no ji pouē, de vnaa stou goldinarjev uela, da
ji vuestou goldinarjev, de jih je pernjere an pār, Prinizezja kōi
jeno preneže in jo pou dēkel dā, dēklo gre v kevler in jo tam
rē, tāk roge so ji zrašt de ni mogla ēz arate uān; prinize
zja je glēdala ēz arate vōk'n uān ko je jo jē dā, zrašt so ji
roge, de ni mogla ēz vōk'n rezej. Tāt je son stem žalost fōrt
in si je kupu lēn quont, koker an dōhtar, no je son antlat
to prinizezja in dēklo. Naj mēd je dēklo, mo je mogla use po
uēlat, kaj ma kaj zane grēhe nad rehoj, ko mo je use pouēdala, si
je dāu an māl kruške, je jo jēla in roge so ji odletel. Duolles
gre prinizezja, naj prēd jo sprauje kaj ma kaj zane grēhe nad
rehoj, nana mo ni natla urega pouēlat; dāu si je so an māl žal
ke kruške in so ji se ne rogov zrašt. Mlitiem je uēla prinizezja
de za no māgat ni uē, de mōne pouēlat, kaj je greita na mēt
gnēt je jo zāu fergērat, no mo je mogla pouēlat, ure grēhe
ko kor jih je navelila. Zdej ji je nēku; Perner ti mžen tistorei
koker si tistim fant uēla, so inenitne neū on je uēlk tēpu za
jē; Zdej jeh mōri ti mžen tāt puuolaj t' hojo grēh odpuren, in ti
hojo tudi roge odletel. Doklicala je mojo dēklo in ji je niēkla;
pernjert tisti rōk ko v mžen tristou mil dēleci stōi; no pa tiste
palco ko urajga premāga zjō; pa tisto pīsuko ko zezvija ujo
pa ure kžem pride; tist peruēt kōe ubriva urega anga drugga
mōt uē; tisto moāno ko nēkol dnarjev ure nezmenka. Zdej
je volim ure tiste neū, in ji je dāu an māl kruške pernjert, no
odletel so ji roge. Son je ta pādar fōrt od jē. In svojim
knatam, kžer sta služla per jēn grein; ureu jūh je iz sluphe,
in so iti nezej na svoj dōm; tōk dōuz najzajo de prilejo in
svojim starāam. Zdej so duolles kirtual, pāria je ujt de so
noē in mat umārl, de je uēta in mater mēnt pohvala, ku
zdej so ie te terje krati žēuel ukop, in ta starej dūa sta ta mlaj
iga trucala dēb se hin użjenu, de brez žēnske lūt ne mōrmo.
Ja mlaj' jēma odgovori; žert uoljane žēnske uē noēm mēt
kžer oīm žē duost prēstau zāuēl jeh, użjēn nej se kžer se
tē, jeh mām tako neū de lehka sam žimēm. Użjenu se je ta
stari knāt, de so mēt ano žēnske per hiš, de jūh je jo komu
uēdala in žēuel so duolles nālex de mēnt.